

освіти і науки в Україні має багато питань та прогалин. Відсутність спеціальних норм, неадекватне застосування положень Кодексу законів про працю України до не дисциплінарних порушень працівників закладів освіти призводить до зловживань, порушення прав та збільшення судових позовів з порушеної проблеми.

Література:

1. Про вищу освіту: закон України від 01.07.2014 № 1556-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text>.

2. Law no. 199/2023 [Legea învațământului superior nr. 199/2023], published in Official Monitor, Part I, No. 614/2023.

3. Manea, Laura. (2024). The Disciplinary Liability of Teaching Staff from Romanian Universities in the New Regulation of the Legislation on Higher Education from 2023. Bulletin of the Transilvania University of Brașov Series VII Social Sciences Law. 277-282. 10.31926/but.ssl.2023.16.65.2.15.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-374-6-63>

ЩОДО ПИТАННЯ ІНТЕГРАЦІЇ РИНКУ ПРАЦІ

Тищенко С. І.

*аспірант кафедри приватного права
Державного податкового університету
м. Ірпінь, Київська обл., Україна*

Визначення інтеграції ринку праці значною мірою залежить від того, що являє собою «ринок праці». Абстрактно можна сказати, що ринок праці – це відносно автономний ринок, на якому фактори, що визначають попит та пропозицію праці, є спільними; знову ж таки, суто теоретично (і статично), рівновага між попитом та пропозицією призведе до єдиного рівня заробітної плати та рівня зайнятості на всьому ринку праці. Тоді інтеграція відображала б злиття двох ринків праці з різними наборами детермінант попиту і пропозиції та потенційно різними індикаторами ринку праці (зокрема, заробітною платою і рівнем зайнятості), в результаті чого утворився б новий єдиний ринок, динаміка і характеристики якого були б незмінними на всьому протязі.

У реальному світі цього ніколи не відбувається. По-перше, «робоча сила» не є однорідним фактором виробництва, а складається з низки груп робочої сили, які можна класифікувати різними способами (кваліфіковані-некваліфіковані, різні групи навичок, іноземці-

громадяни, статево-вікові групи тощо), які мають загалом схожі поведінкові характеристики.

По-друге, згідно з наведеним вище визначенням, ринки праці можуть функціонувати на різних рівнях, що перетинаються: від субпідприємницького до наднаціонального.

Таким чином, вивчаючи досвід зарубіжних країн, маємо констатувати, що навіть Сполучені Штати Америки, країна, ринок праці якої найчастіше протиставляють Європейському Союзу, складається з декількох різних ринків праці на рівні компаній, місцевих, регіональних і національних ринків праці, що призводить до незначної однорідності показників зайнятості для країни в цілому. Як наслідок, не тільки динаміка цих різних ринків - і їхні вимірювані результати - є фрагментарними, але й мережа взаємозв'язків є досить розгалуженою, що ускладнює виявлення чітко визначених детермінант попиту та пропозиції для будь-якого конкретного ринку праці [1].

Теоретичні підходи до поведінки на ринку праці (та інтеграції) визнали методологічні та дефініційні проблеми і зосередилися на процесах змін на ринках праці. Як наслідок, моделі інтеграції використовуються для вивчення напрямку змін на ринках праці - зокрема, чи відбувається конвергенція або дивергенція ключових індикаторів зайнятості. Що стосується національних ринків, то вони також досліджують детермінанти, які розділяють ці ринки, і те, якою мірою їх усунення - або стандартизація - призводить до виникнення єдиного ринку. Принципові відмінності в основних теоретичних підходах до інтеграції ринків праці полягають у тому, які національні детермінанти та варіації використовуються.

Так, первісна модель інтеграції ринків праці - теорія Хекшера-Оліна-Самуельсона [2] - ґрунтується на відмінностях у структурі промисловості та їхньому впливі на торгівлю; хоча торгівля є фундаментальною для основних моделей, пізніші підходи включали інші національні відмінності, такі як різний рівень технологій та здатність підприємств досягати економії на масштабах виробництва.

У більшості моделей [3] торгівля розглядається як найважливіший фактор. Дійсно, теоретичний аналіз взаємозв'язку між торгівлею та ринком праці зазвичай підкреслює, наскільки тісно вони можуть бути пов'язані між собою.

По-перше, вони справляють сильний вплив на розвиток один одного: так само, як існуючі структури ринків праці можуть визначати торговельні зв'язки між країнами, коли ці зв'язки змінюються - наприклад, через усунення торговельних бар'єрів - вони, в свою чергу, формують загальний рівень, розподіл і ціну робочої сили на національних ринках.

По-друге, теоретичні моделі показали, як потоки товарів і факторів, таких як робоча сила, можуть виступати в якості заміників один одного.

Таким чином, дослідження порушеного питання важливе в аспекті інтеграції з точки зору рівнів зайнятості та безробіття, ставок заробітної плати та продуктивності на національних ривнях.

Література:

1. Dunning, J. (1997) 'The European Internal Market programme and inbound foreign direct investment', *Journal of Common Market Studies*, 35, pp.1-30.

2. Ehrenberg, R. (1994) *Labor Markets and Integrating National Economies*, The Brookings Institutions, Washington, DC

3. El-Agraa, A. (1998) 'Measuring the impact of economic integration' in El-Agraa, A. (ed.) *The European Union: History, Institutions, Economics and Policies*, 5th edition, Prentice Hall Europe, London.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-374-6-64>

ЩОДО СПІВВІДНОШЕННЯ КАТЕГОРІЙ «ГЕНДЕР» ТА «СТАТЬ»: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Кравченко О. С.

*здобувач кафедри адміністративного, кримінального права і процесу
Міжнародного університету бізнесу і права*

Реалізація принципу рівності не має залежати від статі особи, або від її гендеру, тлумачення змісту якого і досі відбувається на засадах наукової полеміки та дискусії.

Термін «стать» пов'язується із термінами «sex» (що з латини перекладається як «стать») та «sek», *що перекладається як «відокремлювати»* [1, с. 199]. Отже, можна сказати, що розуміння статі та переклад його змісту полягає у відмежуванні однієї особи від іншої за фізіологічними ознаками.

Саме такий зміст категорії «стать» закладено відповідно до законодавства країн романо-германської правової системи. Однорідний підхід має розуміння категорії «гендер» у країнах англосаксонської правової системи [2, с. 78].

Застосування категорії «гендер» починається починаючи із другої половини ХХ ст., яке хоча і пов'язується із категорією «стать», але при